

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne šteje se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje šteje 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Stev. 35.

V Ptuj v nedeljo dne 30. avgusta 1908.

IX. letnik.

Naš koledar.

Naznanili smo že cenjenim prijateljem in somišljenikom, da izide in letos naš

„Štajerčev kmetijski koledar“.

Glede vsebine bode čisto gotovo lanskega še prekosil. Najboljši gospodarji na spodnjem Štajerskem in Koroškem so nam že obljubili, da bodo sodelovali. Priobčili bomo torej v letošnjem koledarju gospodarske članke prve vrste. Vsakdo bode imel lep dobiček od teh člankov. Kajti danes smo pač vsi v tem na jasnem, da mora i kmet čimveč znati. Edino z znanjem si zamore kmet zboljšati svojo bodočnost. Poleg gospodarskih prinesli bomo v koledarju i druge zanimive, večidel statistične članke. Tako hočemo kmetu in sploh delavnemu ljudstvu pokazati, kako stojte razmere po svetu, kakšni napredek je povsod opazovati, kako se ravno najubožnejše sloje najbolj izkorišča. Za zimske večere bomo prinesli celo vrsto lepih povesti, ki bodo gojale zanimive slike iz ljudskega življenja. Nadalje omenimo, da bode obsegal koledar popolni kalendarji, nadalje seznamek vseh sejmov na Štajerskem in Koroškem ter v sosednih važnih deželah, noticne listke in poštni ter brzojavni tarif. Preskrbeli smo tudi, da bode koledar lepo okrašen z mnogimi slikami. Vse to bode prinašal naš „kmetijski koledar“. Visokost cene ne bode občutno preseгла lansko. Velikost pa bode prekosila lansko in ravno tako bode vsebina še večja ter izbornejša. Upamo torej, da se bode nahajal v vsaki napredni kmetijski, obrtniški ali delavski hiši

naš koledar.

Teh par vinarjev lahko vsakdo plača! Zato

Šabol no šoštar.

Spisal A. Masten.

Dva soseda, oba želara, sta mela polek druge dece tudi vsaki enega sina, ki sta že v školo hodila. Eden je bio Jožek, drugi pa Dražek. Že je cejt blizi šo, da bi oneja od škole henjala. Te sta se očeta večkrat pogučavala, kaj bo s pajboma. Stüdirati dati bi lepo bilo, dobre glave mata, sta se v školi lehko vüčila, samo ena falenga je, pa znaš še prav velka, penez mama premalo. Paj ti, jaz sem se ravno zmislo, kak so gospod školnik pravili, kaj so ne vsi srečni, ker i stüdirajo, no da je po mestah, ker se vse tak lepo vidi, tudi dosta, ja še več hüdega, betežnega, siromaškega, no pokvarjenega, kak pri nās na lanti. Če glih v kmetje morete bol zaran stajati, bol žmetno delati, pa ste vse glih v poprek bol srečni no zdravi, kak pa po mestah. Po mestah so kvantiri jako dragi, no vütro se reče najprle v priftošnje poslatati, če pa notri nič ni, pa je joj, kajti kafe pa cüker v hiši ne rase, ke še

pa dobi tudi dobro čitivo, ki služi njemu in njegovi družini.

Prosimo tedaj vse naše somišljenike ter prijatelje, da se čimpreje naročijo na

„Štajerčev kmetijski koledar“.

Posiljal se bode ali proti naprej-plačilu ali pa po poštnem povzetju.

Obenem opozarjamo naše trgovce in obrtnike na važnost

inzeratov

v našem koledarju. Inzerati se prav po ceni računijo in kdor je lansko leto inzeriral, ta bode gotovo to tudi letos storil.

Vsi na delo

tedaj za naš kmetijski napredni koledar.

Naš drugi zbor.

Mi gremo naprej! S ponosom izgovorimo lahko to besedo, kajti pretekle nedelja je bila — naš dan.

V veliki dvorani „Vereinshausa“ se je zbralo lepo število zaupnikov. Bili so ljudje, ki so že izkušeni v bojih proti pravaštvu in klerikalstvu in ki se ne pustijo voditi od drugih nagibov, nego od napredne, svobodne misli. In veselje je bilo videti te može, ki so se vedno nevrudljivo zavzemali za koristi delavnega našega ljudstva.

Prvi zbor iz leta 1907 je bil dokaz, da je v naših vrstah napredek. Ko se je pred 8. leti ustanovil mali, ponižni listič „Štajerc“, pač nikdo ni mislil, da bode to začetek mogočnega novega gibanja, ki edino bi zamoglo premagati temne okove nazadnjaštva. Z malimi močmi in sredstvi se je začelo in delalo in delalo ter želo obilo uspehov. In prvi strankini zbor je že dokazal, da „Štajerc“ ni samo list, temveč stranka, da

obsega tisočero somišljenikov na Štajerskem in Koroškem, da je javna moč, s katero mora vsakdo računati. Ta prvi strankarski zbor nam je dal mnogo nalog. Najvažnejše delo je bilo, da si ustvarimo armado dobrih in delavnih zaupnikov. Organizacija ne sme biti le prazna beseda, temveč živo truplo.

Ali smo to nalogo izvršili? Lahko trdimo, da smo jo. Veliko dela bo sicer še treba, da se vse izzida, da dobimo v vsaki vasi svojega marljivega zaupnika. Ali temelj za to zaupniško organizacijo smo že položili.

Nedeljski naš strankini zbor je bil dokaz, da napredujemo. Navdušenje za pravično našo stvar je bilo veliko in ni ponehalo.

Zbor je otvoril g. župan Jos. Ornig s prisrčnimi besedami. Za predsednika je bil potem ormuški župan g. Kautzhammer, za zapisnikarja pa g. Murko izvoljen.

Predsednik je odključil zborovanje in pozdravil vse navzoče, zlasti pa tuje goste.

Zapisnikar je potem prečital došla pisma in brzojavke. Oprostili so svojo odsotnost tudi razni državni in deželni poslanci in drugi zaupniki.

Nato je podelil k prvi točki „Poročilo strankinega vodstva“ uredniku gosp. Linhartu besedo. Le ta je v 1 1/2 urnem govoru razjasnil uspehe našega dela od zadnjega strankinega zbora sem. Najprve je poročal o političnem položaju in označil zadnje politične dogodke. Pečal se je zlasti za umetno ustvarjeno „narodno stranko“ celjskih dohtarjev in opisal njeno brezznačajnost, ki se kaže zlasti s postopanjem glede hofrata Ploja in farskega kluba v državni zbornici. Potem je podal detaljno poročilo delovanja našega strankinega vodstva. Poročilo je bilo velezanimivo in je sledilo govoru burno odobravanje. Shod je tudi ednoglasno izrazil govorniku kakor strankarskemu vodstvu svojo zahvalo.

nič ne fali. Kaj poleti zemla ne donese, tisto pa si po zimi zasluži. — Viš ga, prav maš! — Paj sosed čuješ moj Jožek ma veselje k sabolji. — Onti pa ne, paj vidiš, moj Draž pa k šoštariji. Čuješ ti, to de resen lepo. Po leti na poli no v goricah delati, po zimi pa v topli hiši bodickati, drva, na forengašano že penez zaslužiš.

Resen, par mescov po školi sta se Jožek no Dražek vküp spucala, si nove frtošnjače küpila no sta šla Jožek k sabolskemi, no Drašek k šoštarskemi mejstri v vük. sta hodila z njimimi mejstri po šterah šivat, eden obleča, drugi pa škorpov.

Kak lerpjiba je Jožeki no Dražeki včasii dobro, včasii pa tudi hüdo šlo. Sabolski mejster je bio precek dober; on ni nigdar dosta šinfo če že ravno včasii malo za vüho potegno al pa skečko. Šoštarski mejster pa je bio skoro preveč hüd, on je Draža dostakrat pufno, klapovüškov, al pa še s kneftroj po hrbti potegno. No ali naj bo, sta si Jožek na Dražek gučala, že včasii tak pride, kaj je mejster prenagel, včasii pa je

pa je obed. No še so rekli oni, ki ja mastno no pavarsko življenje gvišno dobro poznajo, da dostakrat kmečka košta, to je: prežgana žüpa pa hrženi al pa kuruzni krüh bol diši, kak po mestah cükrano kafe, no žemla al pa pekovski krüh. Ja, ker i je bogat! Ali malo je bogatih. Če pa je kmet bogat, pa mu gre vüni na deželi skoz bolše, kak v mesti. Kaj pa še je pri nas najbolšo, bol kak v mesti, friški lüft, ker i k zdravju jako dobro slüži.

Paj ti, čuješ, gospod školnik bodo prav meli; jaz sem v mojih mladih letah v mesti eno leto za hlapca slüžio. Jaz sem dostakrat vidio, kaj je tudi ne vsigdar dobro šlo. Kak sem jaz vidio, resen tam duže spijo no lepši obed majo, kak mi, pa večkrat jim tudi kafe necükrano tekne. — Paj ti, moj dragi, glejma rajši, da najna sina rajši doma ostaneta. — Paj znaš, mija sma želara, pa še nama precek dobro gre, če pa bi se najna pejba kakše meštürje poleg navüčila, paj ti, te pa še bi jima bolše šlo kak nama. — Paj ti maš prav, nekaj grünta, no pa še dobra meštürja, takšemo pač